Torgyán: Előre hazánk megmentésére!

Egyesül a két kisgazdapárt?

Néhány perccel később, tíz óra után kezdődött szombaton a Nemzeti Kisgazdapárt országos nagygyűlése Kisteleken: a művelődési házba hatalmas ováció közepette bevonult *Torgyán József*, az FKgP volt parlamenti frakcióvezetője is. *Dr. Szeghő Istvánnak*, a nemzeti kisgazdák elnökének köszöntője után *dr. Pálos György* alelnök beszélt a párt külpolitikai irányvonaláról:

— A magyar történelem a katasztrófák utáni újrakezdések sorozata: Muhi, Mohács, Nagymajtény, Világos és Trianon után az első és a második bolsevizmus következett. A helyzet ma is katasztrofális — felelős érte a kormány és a Parlament. Van egy angol mondás: a megfelelő embert, a megfelelő helyre. Nos, a kormányra ez úgy áll: *a meg nem felelő ember van minden egyes helyen.* A parlamenti képviselők szellemi kapacitásukat egymás lejáratására használják. Tisztességét senkinek nem vonjuk kétségbe, de a pokolhoz vezető út is jószándékkal van kikövezve.

— Külpolitikánkat a szégyenkezés és a mozdulatlanság jellemzi: Visegrád után minden maradt a régiben, sőt, úgy tűnik, a három szabólegény közül hamarosan mi leszünk a legrongyosabbak: elpirulunk a posztitóista állam vádjaira — de Jugoszlávia vajon soha nem adott el másoknak fegyvereket? A horvát-szlovén szabadság e népek szent joga — szabadon választott kormányuk rendelte meg a fegyvereket, nincs miért mentegetni magunkat. Keleti határainkon *az utolsó gyarmatbirodalom:* a Szovjetunió a szétesés állapotában — nem szabad hallgatnunk a Baltikumról, mert saját magunkat köpjük szembe! *Mi nem avatkozunk más államok belügyeibe, de senki se tilthatja meg a magyaroknak, hogy ragaszkodjanak a határok békés átrendezéséhez!*

Boross Imre főtitkár örömmel üdvözölte Torgyán Józsefet, akivel, mint mondotta, ismét együtt ülhetnek, akárcsak az FKgP szervezésének idején, amikor mostani vezetőségük, még a föld alatt bujkált, de ma már a párt nyakán ül. Éppúgy árulók ők — jegyezte meg —, mint Nagyatádi Szabó István: a '10-es években létezett egy kisgazdapárt kidolgozott földprogrammal —, de Nagyatádi '21-ben kezet fogott Bethlen István gróffal. 1930-ban ismét feltámadt a párt — *függetlenségét* hangsúlyozva. Aztán a *tildyzoltánok* és *dobiistvánok* lepaktáltak Rákosival, és kommunizmus lett. *Negyven évvel később, a következő szabad választások után a kisgazdapárt harmadszor is elvesztette függetlenségét — az MDF-fel szemben,* rajzolta fel történelmi párhuzamát a főtitkár. A kormány ígéretei — mondotta — ígéretek maradtak: a rablott holmit vissza kell adni, ez tény, mégsem történt semmi a tulajdonviszonyok rendezését illetően; csakúgy, mint az államadósság elengedése vagy csökkentése ügyében; *az elmúlt negyven év bűneiért felelős emberek ma is a helyükön ülnek: a miniszterelnök környezetében.* Paktumországban élünk, célzott az MDF—SZDSZ-megállapodásra, a Torgyán-ügy legjobbjaink lejáratását célozza — *a két kisgazdapártnak most össze kell fognia!* — vonta le a következtetést dr. Boross Imre.

Szeghő Tibor elnök és más hozzászólók is kiemelték: — *A párt vállalja jobboldaliságát, de nem szélsőséges: nemrég még Grósz Károly rémisztgetett fehérterrorral — ma ugyanazzal vádolnak ugyanabból a pozícióból: de ezt mi nem hisszük el még akkor sem, ha maga Antall József állítja!*

— Kisgazdák! 1945 után 57 százalékkal vesztettünk, én megmutatom nektek, hogyan fogunk 12 százalékkal nyerni — emelkedett szólásra Torgyán József. — Bebizonyosodott az akkori és a mostani választásokon: *Magyarországnak hatvan százaléka keresztényidemokrata elkötelezettségű — a kérdés csak az, a jelen helyzetben az MDF alkalmas erő-e a kereszténydemokrácia vezetésére?* Csak egyetlen megoldás van: egyesüljön a két kisgazdapárt, ahogyan egyetlen Magyarország létezik csupán! Innen addig el nem megyek, míg ez meg nem történik, hogy legyőzhessük a magyar haza összes ellenségét. A miniszterelnök nevezi ki és menti fel minisztereit — ez a kisgazdapárt teljes kiszolgáltatottságát jelenti. Nagy Ferenc József pártelnökünk miniszter — tehát *beosztott.* Surján Lászlóval, a KDNP elnökével ugyanez a helyzet. *Antall József tehát mindhárom koalíciós párt főnöke — hol itt a függetlenség?*

— *Össze kell hívni a nagyválasztmányt, leváltani a vezetőséget, visszahívni miniszereinket, és kimondani: aki pártvezető, annak nem lehet állami tisztsége!*

— Álláspontomért sokan szélsőségesnek tartanak, köztük Pozsgay Imre is, aki azzal vádolt, hogy miattam nem tudott zászlót bontani március 15-én, de hát miféle gyöngécske kéz az akkor? Nagyon remeghetett abban a zászló! Egyébként neki más, volt piros betűs ünnepeket tudnék ajánlani — *a nemzeti ünnepet hagyja meg nekem zászlóbontásra! Kisgazdák! Előre hazánk megmentéséért!*

(ódor)

A bírósági kegyelem állapota

A nemzeti kisgazdák országos gyűlésén papírokat adtak körbe: jelentkezni lehetett azok közé, akik új választásokat, az ötvenhatos karhatalmisták megbüntetését, a negyven évért bűnös emberek törvényes felelősségre vonását követelik. Már harmincezren vagyunk, mondta egy úr. Ahogyan Torgyán József fogalmazott: nekünk, magyaroknak is megvannak a magunk nácijai. S ha az igaziakat felkeresik Dél-Amerika dzsungeleiben, mi miért ne tegyük ugyanezt a mieinkkel? — kérdezte. — Aki Nyugaton tíz márkát lop, büntetőbíróság elé kerül — aki Magyarországon 22 milliárd dollárt, az nyugodtan ülhet a rablott zsákmányon — folytatta a szónok. — A szemünk láttára hordják szét az országot a kft.-k, rt.-k, vegyes vállalatok, szakszövetkezetek, egyebek, s a régi elit gazdasági hatalmat szerez.

Való igaz. ***Ám a társadalom nagy többsége méltósággal és önmérséklettel lemondott a bosszúról.*** *Mindazonáltal, aki nem bolond, látja, mit vesztett az elmúlt negyven esztendőben, a rendszerváltás alatt és után, a legújabb „új Magyarországon".*

Ami számára megmaradt, azt már régebben megkapta szabadon választott Parlamentjétől, köztársasági elnökétől és kormányától a köz: ***kegyelmet — bírósági értelemben.***

Ó. J.

Tanácskozás a világkiállításról

— Egyöntetűen az 1995-ös Bécs—Budapest *Világkiállítás megrendezése mellett foglaltak állást* azok a magyar vállalkozók, illetve társadalmi szervezetek és egyesületek képviselői, akik szombaton részt vettek az új városháza dísztermében megrendezett világkiállítási tanácskozáson.

A felszólalók egyöntetűen leszögezték: a világkiállítást *az eredeti kiírásnak megfelelően 1995-ben kell megrendezni,* hiszen jelentős mértékben függ ettől Magyarország nemzetközi megítélése, hitele. A világkiállítás mellett szól, hogy az általa ösztönzött beruházások várhatóan az egész országban százezres nagyságrendben teremtenek munkalehetőséget. Ezzel kapcsolatban *Baráth Etele,* a világkiállítás kormánybiztosa elmondta: több, egymástól független szakértői vélemény is alátámasztja, hogy az elkövetkező öt évben csupán a munkahelyteremtéssel mintegy 40 milliárd forintot takaríthat meg az állami költségvetés.

Ami orvosolhatatlan

Olvasom, hallom: Berzsenyi és Vörösmarty napfényes Dunántúlján, Sabaria, Alba Regia, Arrabona és Sopianae istenáldotta környékén a mi dolgos kezű, fürge észjárású és labanc értékítéletű magyarjaink aláírásgyűjtésbe kezdtek. Nem a kormányt szemelték ki ezúttal; még csak az ellenzék dicséretét sem zengik. Az infláció kígyója hidegen hagyja ökelmüket, s meleg hétvégi házaikban egy rettenetes, soha nem tapasztalt veszély ellen próbálnak védekezni.

A mi derék, dunántúli atyafiaink a betelepülő erdélyiek ellen kezdtek aláírást gyűjteni. Különösen a Kárpátokon túli Moldovából érkező magyar orvosok szúrtak szemet az örökös vadászmezőket féltőknek.

El kell ismerni: valóban óriási veszélyt jelenthet néhány településnek, ha erdélyi magyar orvos kezeli a betegeket. Ha netán *Bod Péter* avagy *Pápai Páriz Ferenc* szellemében teszik, megtörténhet az, ami emberemlékezet — pontosabban: két és fél emberöltő, Trianon óta — nem esett meg: egy görgényüvegcsúri fiatalember, a hippokrateszi esküvel a tarsolyában, megmenti egy zirc-dudari polgár életét... Minő megalázás!

Vagy nem erről van szó?

Persze, mindig másról van szó. Egy orvos oda megy, ahol szükség van rá. Úgymond: üres a rendelő. Valaki úgy hagyta... Valaki továbbállt, a mesés Nyugaton jobban szeretne élni, kutatói munkájának hódolni, szeretne világhírével szolgálni e nemzetnek. Mint ahogy sokan meg is tették az utóbbi két évszázadban.

Olvasom, hallom: a Reuter jelentette, miszerint egy Amerikában élő, magyar „származású" kutatóorvos, *dr. Kály Géza* munkássága eredményeképpen megállapította, hogy az elektromos térbe helyezett AIDS-vírus fertőzőképessége jelentős mértékben csökkent... Kály doktort máris szárnyára kapta a világhír.

Vajon itthoni helyét — véletlenül — nem egy erdélyi származású szaktársa foglalta el? Akinek az okoz felszabadulást, hogy az anyaországban dolgozhat?

Bizony mondom néktek, feleim: egy nemzet fiai akkor felelnek meg az önmegbecsülés elemi követelményeinek, ha a test, a régió bajait nem mossák össze a történelmi örökséggel. Ami egyedi, szinte orvosolhatatlan.

A szérumon pedig dolgozhatunk a kizárásos elv alapján. Csak az oltószert kutatva. A gerjesztett nyavalya dunántúli formája pediglen annyi veszélyt rejt magában, amennyire komolyan vesszük...

Pataki Sándor

Össztársadalmi érdekvédelem

Független Népképviseleti Szövetség (Fünész) alakult nemrégiben Kecskeméten. Az alapítók színrelépésüket a politikában azzal indokolták, hogy a parlamenti és az országos pártstruktúra, valamint a szakmai stb. alapokon már létező érdekközösségek nem tudják szavatolni az állampolgárok érdekeinek hatékony védelmét.

Velkei Árpád, a Fünész országos elnöke kérdésünkre elmondta: alapvető céljuk, hogy minden egyéni észrevétel és panasz eljusson a helyi területi és országos hatóságokhoz, intézményekhez, gazdasági szervekhez, tekintet nélkül azok tulajdonlási viszonyaira, s hogy e gondokat, bajokat az adott helyeken orvosolják is. Tevékenységi körüket alapszabály rögzíti, mondotta, működésük alkotmányos alapokon áll.

A Fünész tagja lehet minden választópolgár, aki nem párttag, de van szakképzettsége, vagy annak a területnek az érdekvédelmét, amelyen dolgozik, érdemben képviselni tudja. Senkit nem fogadnak be maguk közé, aki a korábbi vagy a jelenlegi közéleti tevékenysége okán kompromittálódott.

Helyi szervezetet már hét tag is alapíthat, ők megfigyelőket küldhetnek az önkormányzatba, s nézetegyeztető tárgyalásokat folytathatnak a közgyűléssel, a bizottságokkal s a képviselőkkel. Tíz helyi szervezet alkot egy területi csoportot, a piramis csúcsán a háromtagú, országos elnökség áll, amely koordinálja a Fünész egész tevékenységét. Szakmai bizottságokat is alakítanak (jogi, mezőgazdasági, kistermelői, munkaügyi, oktatási, biztonsági stb.), hogy hathatós érdekvédelmi munkájuk szakmai hátterét megteremtsék. Megfigyelőként részt kívánnak venni a Parlament plenáris ülésein

Röszkén át, a Balkán felé

A szegedi rendőrkapitányság márciusban, az idegenforgalmi szezon beindulásakor nagyobb rendőri erőkkel egész hónapos akciót indít Röszke térségében, az E 75-ös úton, a határátkelőhelytől Szeged határáig — ez áll abban a megegyezésben, amelyet a röszkei önkormányzat és a rendőrkapitányság kötött februárban. Hogy minek érdekében, arról már többször írtunk: a határ előtti útszakasz a beérkező turisták alkalmi táborozóhelyévé vált, az árkok s a röszkei tanyák portái szeméttel vannak teliszórva, és a Cserepes sori piac betiltása óta a valutázók serege kiköltözött a röszkei úton álló gyorsbüfék parkolójába. Nincs nyugalma az arra lakóknak.

A hétvégén Röszkén jártunk. Nem a rendőri akció, inkább annak eredménye nyomában.

(Rendőr épp nincs a környéken, s különben is, a község biztonságáért egyetlen körzeti megbízott felel. Most szabadságon van. Útitársunk Magyari László, Röszke polgármestere. Csak óvatosan a fotózással, mondja, ezek nem tréfálnak. Inkább távolról, úgy biztosabb. A bekötőút mellett, a szemetes mezőn egy autóbusznyi lengyel turista keverészik, innen-onnan gyér füst száll fel, ebédelnek. Körüttük, a tavaszi gyepen fehér papírosok, színes dobozok virítanak, egy korábbi ebéd maradványai. Szemközt a panzió. Nem tűnnek veszélyesnek.)

— Röszkének nem is a bevásárlóturizmus ellen van kifogása, azt akár a magunk hasznára is fordíthatjuk. Sót, a község közbiztonságát még az sem zavarja, hogy a határában fekete árfolyamon valutáznak. Csak hát ahogyan ez az egész lefolyik... Néha, gyakran hetente többször is szabályos autós üldözések söpörnek végig Röszkén. Látnák, amikor a bolgár, a román, vagy akárki az üzletben becsapja a jugoszlávot, mi zajlik itt. Mint a krimikben. Hiába a megerősített rendőri ügyelet; amíg a járőrözés tart, minden rendben van, de rögtön azután újra beindul a vásár. Márciusban valóban sokkal nagyobb rendőri ellenőrzés volt, a szegedi rendőrkapitányság betartja a megegyezést: a szerdai és szombati napokon, amikor a legerősebb a valutapiac, két nyomozócsoport is járőrözik a 75-ös úton, állandó igazoltatásokkal próbálják kiszűrni a valutázókat és a szeszcsempészeket. És mindennek ellenére mégis folytatódik az üzérkedés. Az én véleményem az, hogy a helyzetükét kellene megszüntetni, s akkor nem volna ennyi gond. Ha közvetlenül a határ mellett létesítenének egy valutabeváltó-helyet, ahol a beérkező jugoszláv turisták a fekete árfolyamon válthatnák a valutájukat forintra, akkor az üzérek kiküszöbölődnének a játékból. Senki sem volna hajlandó náluk váltani a pénzt, és még a kockázatot is vállalni ráadásul, hogy becsapják. Ezzel el lehetne tüntetni őket, s a szesz, vagy más áruk csempészetét is könnyebb volna ellenőrizni

(Távolabb, az út menti gyorsbüfék melletti parkolóban 40—50 idegen rendszámú autó áll, körülöttük a szegedi, Nagyáruház előtti lépcsőkről ismert figurák. Épp nincs mozgás, nincsenek új kliensek. A fickók unottan, szinte mozdulatlanul szemlélik az út forgalmát. Csak amikor egy-egy autó megáll, akkor élénkül meg kissé a parkoló Néhány gyors szó a lehajtott ablakon át jobb nem kérdezősködni, miről. Figyelmeztető táblát sehol nem látni, tiltó felirat nincs. Új dolog viszont, hogy a büfék melletti illemhely megépült. Az út széle szemetes, de legalább nem büdös már. Mondják, hogy tavaly nyáron a környéken a potyadékok miatt lépni alig lehetett, s az emberek már a kolerától féltek.)

Itt folyik a valutázás Ez az a helv amit fel kellene számolni. Több ízben is vád ért bennünket, hogy az út menti gyorsbüfék engedélyezésével mi magunk vonzzuk ide a valutaüzéreket. Miután azonban a köztisztasági intézkedéseknek eleget tettek, nem szüntethetjük meg őket, hiszen a turisták és nem az üzletelők kiszolgálására rendezkedtek itt be. Meg aztán így még mindig jobb, ha az üzletben vásárolnak élelmiszert, és nem — mint ahogy eddig tették — saját maguk „gondoskodnak" az ellátásukról. A környékbeli házakból innen is, onnan is loptak valamit. Nem, ezt másként kell megoldani. Nem lehet egy nemzetközi határátkelőhelyen a valutázással együtt a kiszolgáló büfét is megszüntetni. A figyelmeztető táblákról pedig beszéltünk már a rendőrséggel. Jó: kirakunk egy többnyelvű feliratos figyelmeztetést, vagy a megállni tilos jelzést — aztán jön egy kamionos, akit jól megfizettek, és egy perc alatt elintézi. Volt már ilyen eset. Az utóbbi időben persze, a rendőri akcióknak köszönhetően, nagyobb rend van. De még ha felszámolják a parkolót, ezek akkor is helyet találnak. Félrehúzódnak a tanyák közé. Vagy a mellékutakon folytatják tovább. S különben, mi történik azzal, akit elkaptak — beírják az útlevelébe, hogy egy évre kiutasíttatott az országból. Öt perc múlva természetesen már el is vesztette az útlevelét, aztán megy a követségre másikért. Ha pedig átkísérik a határon, akkor ott intézi el ugyanezt.

(Elég kipillantani a földekre. Egy bokorban, a mellékúton egy piros autót szinte körülvesznek a konyakosüvegek. A népes család a kincseit számlálja. Arrább krumpliszsákok állnak az útpadkán, a gazda üzletre vár. Egy atyafi az autó alatt szerel, túl van a határon, vagy most vág majd neki. Az új szántáson papírdobozok és a legkülönbözőbb hulladékok, mint a megáradt vízen. Valaki azt mondta: szégyelli, hogy az érkező Röszke nevét olvashatja itt a táblán.)

(A fotót Gyenes Kálmán készítette.)

Somogyi P Sándor